

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

2020

**MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI HRISTOS – IMNUL
DE IUBIRE A LUI DUMNEZEU PENTRU OM**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nr. 9 002/2019

În Cel înviat, în trupul Său proslăvit, în însăși deschizătura rănilor Sale, nu mai domnește moartea, ci Duhul Sfânt, Suflarea de viață. Iar Crucea de biruință și de lumină, după care ne modelează Botezul, poate de acum să transforme situația cea mai disperată în moarte-înviere, în Paști, în « trecere » spre veșnicie. (Olivier Clément, Întrebări asupra omului, Alba Iulia 2019, p. 177)

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori,

Hristos a înviat!

Marea sărbătoare a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, Sărbătoarea sărbătorilor, ne face să tresăltăm an de an de bucurie. Prin Înviere, sensul vieții noastre s-a schimbat. Chiar dacă trecem prin clipe atât de grele, datorate pandemiei, ne regăsim astăzi copleșiți de dragostea Celui care a lăsat totul pentru noi și ne-a vindecat de moarte. A venit, lăsând sânul Preasfintei Treimi, pentru a împlini voia Tatălui ceresc, așa cum ne spune chiar El în Evanghelia Sf. Ioan.

Înainte ca Mântuitorul să se lase în mâna celor care Îl vor face să pătimească bătăi și scuipări și ocară și Cruce și Moarte, îi învață pe ucenicii Săi cum să trăiască atunci când El nu va mai fi cu ei. Apoi le arată că unitatea care este între El, Fiul lui Dumnezeu și Tatăl, este și între ucenicii Săi și El. Sau dacă nu este, această unitate trebuie să fie. Recunoaștem deja în aceasta Biserica. Legătura unității dintre El și ucenici o arată a fi ca și cea dintre El și Părintele ceresc. Această legătura este dragostea! Niciodată nu a vorbit Mântuitorul despre dragoste atât de mult precum în aceste ultime clipe ale vieții Lui petrecute cu ucenicii.

Poruncă nouă dau vouă, să vă iubiți unul pe altul, precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. În aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea iubire unii către alții. (In 13, 34-35)

Deci iată că lasă și un semn Mântuitorul, semn clar că unitatea aceasta, dintre ucenici și El și dintre El și Părintele ceresc, nu este altceva decât IUBIREA. Nu le spune : să vă iubiți cu o iubire oarecare, ci *cu iubirea cu care Eu v-am iubit pe voi*. Dar când le spune ucenicilor aceasta? Atunci când ei încă nu știau cu ce iubire i-a iubit pe ucenici, pentru că nu intrase încă în iureșul răutății omenesci care dorea moartea Lui.

Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui. ... Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el. (In 14, 21-23)

2

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Dumnezeu pune condiția esențială pentru ca El să vină în noi: nu se poate arăta celui care nu-L iubește. Pentru că iubire cu sila nu se poate, și iubirea din obligație nu este iubire liberă este doar din teamă și interes, după cum ne spune și Sf. Vasile cel Mare. Ne încredințăm Hristos nu numai că El se va arăta celui care Îl iubește, ci și Tatăl. Ce înseamnă că El se arată? Înseamnă că Dumnezeu se face înțeles și se descoperă celui care Îl iubește. Și mai mult: *vom veni și vom face locaș în el*. Adică, putem spune, Dumnezeu își mută cerul prin iubire, în lăuntrul nostru. Cum să mai vrem să facem altceva decât să iubim, dacă știm că Dumnezeu transformă în Cer sufletul care Îl iubește? Dar noi începem să Îl căutăm pe Dumnezeu undeva departe, uneori încercăm să dăm munți la o parte. Însă acei munți pe care trebuie să îi mutăm nu se găsesc în altă parte decât în noi, în inima noastră, în noi înșine. Și dacă o luptă trebuie dusă, aceea este lupta de a-L iubi pe Hristos, care ne spune în continuare :

Precum m-a iubit pe mine Tatăl, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în dragostea mea.
(In 15, 9)

Ce taină! Dar iată că aici Iisus ne descoperă ce fel de relație este între El și Tatăl, în Sfânta Treime, că relația între Dumnezeu Tatăl și Fiul și între Dumnezeu Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, este o relație veșnică de iubire. Hristos revelează, învață pe ucenici, și prin ei și pe noi, cele pe care le trăiește în sânul Preasfintei Treimi, descoperă taina pe care o trăiește din Veșnicie: Dumnezeu vorbește despre El-Însuși și despre legătura de iubire care este în unitatea Lui, în Sfânta Treime! Dar ce iubire Îl trimite pe Hristos pe pământ, să moară pe cruce? Care iubire Îl trimite pe EL înspre noi, să ia asupra Lui păcatul nostru, să fie ocărât, schingiuit, bătut, batjocorit, încoronat cu spini și țintuit cu cuie în mâini și în picioare și împuns cu suliță în coastă? Ne spune tot prin Sf. Ioan :

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe Fiul Său cel Unul Născut L-a dat, ca tot cel ce crede într-însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. (In 3,16)

Care dragoste este aceasta? Ce dragoste face Dumnezeu să pătrundă în omenire, dându-L pe propriul Său Fiu? Dumnezeu trimite Cuvântul care descoperă voia Lui, însă în final Hristos-Cuvântul nu mai spune nimic. Înaintea lui Pilat și a lui Caiafa a tăcut. Înaintea poporului care striga: ”răstignește-L, răstignește-L” a tăcut și acolo. Ce dragoste face Dumnezeu să pătrundă în noi, ce dragoste trimite sufletului nostru prin Fiul Său, dar și în propriul nostru sânge și în propria noastră carne, în omul întreg? Propriul Sânge și propria Carne a Fiului Său, îndumnezeite prin Întruparea Sa. Vedem venind spre noi chipul lui Avraam, care, încercat fiind în dragostea și ascultarea lui față de Dumnezeu, a acceptat să își sacrifice propriul fiu pentru El. Avraam de fapt preînchipuia în jertfa lui pe cea pe care o va face Dumnezeu Tatăl Însuși pentru noi. Și dacă Cel pe care Îl iubește Tatăl din Veșnicie, dacă iubirea aceasta atât de mare o are pentru Fiul, și totuși Îl dă pentru noi oamenii, cum ne iubește pe noi? Ne dăm seama, privind la Patimi, la Răstignire și la Învierea lui Hristos, că de fapt noi suntem purtați în marea taină a iubirii lui Dumnezeu fără ca măcar vreodată să ne dăm seama cât este aceasta de mare pentru om.

Mântuitorul ne spune : *rămâneți în dragostea Mea!* Să rămânem în El, adică să avem încredere până la capăt că dragostea Lui nu ne minte niciodată, pentru că o regăsim în jertfa Lui. Și Jertfa Lui este El-Însuși, nu este altceva. Nu ne dă nimic exterior Lui, ci se dă pe Sine Însuși. Și continuă :

Dacă păziți poruncile Mele veți rămâne în dragostea Mea, precum și eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Sa. Acestea vi le-am spus ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină. (In 15,10-11)

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nimic nu bucură sufletul mai mult decât dragostea. Dumnezeu a lăsat în omul creat după chipul Său, neliniștea până când nu va găsi adevărata iubire. Din pânțele mamei încă, din brațele părintești, iubirea este cea care ne aduce liniștea, și apoi căutăm o viață întreagă, aurul cel neprețuit al iubirii. Auzim în jurul nostru în toate circumstanțele vorbindu-se mult despre iubire. Atunci când într-adevăr simțim un dram de dragoste pentru cineva, și este și reciprocitate, câtă bucurie avem în suflet? Simțim că dragostea ne face mai buni, bucurăși, luminoși, iertători, nu mai vedem răul celuilalt, înțelegători fiind cu toți, privind într-o altă lumină lumea, totul are sens în viață pentru că dragostea este în inimă, inundă inima. Putem înțelege puțin mai mult atunci bunătatea, răbdarea, încrederea lui Dumnezeu în ceea ce ne privește. Să ne gândim cum ar putea fi iubirea Lui nesfârșită pentru noi, ce privire poate avea asupra noastră Dumnezeu care *este iubire*? Și dacă am simți dragostea lui Dumnezeu cea nesfârșită, în sufletul nostru oare cum am fi? Ce lumină ne-ar putea locui? *Rămâneți în dragostea mea, ca să fie bucuria mea deplină în voi!* – ne cheamă Mântuitorul. Mai ales acum să ne străduim și să o cunoaștem, să o cerem de la Dumnezeu, pentru că suntem în inima Patimilor Lui care ne-au adus Învierea. Toată ființa noastră, a creștinilor, bineînțeles, se impregnează de Patima Lui, de durerile Lui, dar și de bucuria Învierii, așa cum le-a spus mironosițelor: *Bucurați-vă!* Când toată ființa noastră se impregnează de iubirea Lui, trăită cu noi în Suferințele și Patimile Sale, ne trece și pe noi odată cu El în Înviere, în Paște. Creștini fiind, trăim din bucuria și dragostea la care Hristos cel Înviat ne-a făcut părtași.

Iubiți frați și surori,

Domnul Hristos a tăcut în fața celor care Îl biciuiau, dar sângele care iese din Rănile Lui ne arată că este toată dragostea Cerului acolo. Acest Trup Îl primim și acest Sânge, îndumnezeite, în care este toată dragostea Lui. Aceste Sfinte Daruri ne umplu pe noi de dragostea dumnezeiască.

Aceasta este porunca Mea, să vă iubiți unul pe altul cum v-am iubit Eu pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc... De acum nu vă mai zic slujitori, că slujitorul nu știe ce face stăpânul Său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am arătat vouă. (In 15, 12-17)

La acest ceas al destăinuirilor lui Hristos către ucenicii Săi, și implicit către noi, aflăm cel mai minunat lucru din câte sunt sub Soare, care se arată nouă prin Cruce. Acolo ne pune Mântuitorul față în față cu măsura iubirii Sale pentru noi. Și nu ne numește slujitori, suntem prietenii Lui, de la care așteaptă reciprocitate. Nimeni nu poate descoperii adâncimea și veridicitatea iubirii lui Hristos decât prin reciprocitate, căutând să ne iubim aproapele și căutând să Îl iubim precum El ne-a iubit. *Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce v-am poruncit. Cu iubirea cu care Eu v-am iubit, să vă iubiți unul pe altul. Ne arată Crucea! Și nu avem scăpare. Când vom fi înaintea Lui ne vom pune noi înșine întrebarea: care a fost porunca Lui dată nouă? Și vom pleca sigur capul spre pământ în fata iubirii Lui! Vom simți toată ne iubirea noastră și față de El, și față de cei care ne-au ieșit în cale: cei care ne-au purtat, ne-au crescut, cei care s-au învecinat cu noi într-un moment sau altul al vieții noastre, pe toți îi purtăm în noi, în toate clipele vieții noastre. De aceea să nu încetăm să Îi spunem: „Doamne, învață-mă să iubesc! Nu știu să iubesc, nu pot să o sau să îl iubesc, dar Tu poți să iubești în mine.” Să Îi arătăm limitele iubirii noastre, ale neștiințelor noastre, și să ne lăsăm învățați de El, precum Apostolii, pentru a deveni apostoli ai iubirii Lui, pe care moartea și iadul nu au putut să o țină în chingile lor. Iubind împreună cu Hristos, precum El iubește, descoperim bucuria nesfârșită de a iubi a Celui care este Iubirea însăși. Adică este iubirea Tatălui Însuși materializată aici, răstignită și ea împreună cu Hristos.*

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Pentru că Tatăl este acolo, în suferința Fiului, este întreagă iubirea Lui și cea a Sfântului Duh, a Sfintei Treimi, prin care se proslăvesc Crucea și Îngroparea și Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, ca un imn de iubire a lui Dumnezeu pentru om.

Iubiți frați și surori,

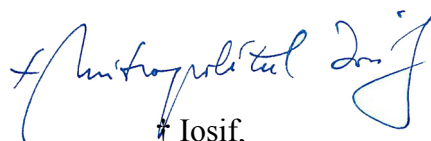
Recunoscători și încredințați iubirii pe care Hristos ne-o poartă, ne regăsim în sărbătoarea de astăzi a Învierii Lui, încrezători că în toate suferințele, neputințele, temerile, dar și în viața noastră de zi cu zi, nu suntem singuri. Izolați în casele noastre, încercând să evităm contaminarea cu un virus foarte agresiv care a provocat moartea multora dintre noi și care poate încă provoca și mai multă suferință în lume, am participat la o mare parte din slujbele Postului Mare, apoi din Săptămâna Patimilor și din noaptea de Înviere, pe ecranele noastre. Am încercat cu toții, prin rugăciune, să fim solidari cu toți cei care sunt în suferință. Ne-am rugat și continuăm să ne rugăm pentru cei care se îngrijesc de cei bolnavi în spitale și la casele lor – medici, infirmieri și tot personalul spitalelor. Ne rugăm de asemenea pentru cei care ajută ducând mâncare și toate cele necesare persoanelor care nu pot ieși din casă. Să răsplătească Dumnezeu pe fiecare și să le dăruiască sănătate pentru a putea continua îngrijirea celor care se luptă cu boala provocată de virus.

Nu am putut fi împreună în bisericile noastre parohiale decât de departe, prin intermediul ecranelor. Însă dragostea noastră pentru Domnul Cel mort și înviat este mai mare, trăind ca niciodată până acum, mulți dintre noi, setea după cuvântul lui Dumnezeu, dorința de a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului și lipsa celor apropiați nouă. Să ne iertăm unii pe alții de departe, să ne purtăm unii pe alții în gândurile noastre și în dragostea noastră înaintea lui Dumnezeu. Să nu încetăm să ne rugăm și să rămânem uniți în Hristos Cel înviat și în Dumnezeu Cel în Treime lăudat, izvorul iubirii noastre și al comuniunii noastre în Biserică, trupul lui Hristos. Să ne străduim din răzputeri să îi învățăm și pe cei mici și pe cei tineri, prin faptele noastre, ce este și cum este dragostea lui Hristos pentru noi și a noastră pentru El. Așa să ne ajute Hristos Domnul să trăim în aceste zile, și să înțelegem că Biserica este și zid, un zid de piatră, dar ca ceea ce întărește piatra aceasta este iubirea lui Hristos trăită de cei care sunt pietrele vii ale Bisericii, credincioșii. Biserica este iubirea lui Hristos pentru noi, și a noastră pentru Hristos, ea întărește zidurile Bisericii, încercată și astăzi ca de altă dată în istorie, dar ocrotită de către Cel care este Viața și învierea noastră. Biserica este împlinirea tainei iubirii treimice!

Vă doresc tuturor, celor mari și celor mici, celor tineri și celor vârstnici, o luminoasă și sfântă sărbătoare a Învierii Domnului!

Hristos a înviat!

Al dumneavoastră de tot binele doritor și rugător către Hristos Cel înviat din morți,

Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Paris, Învierea Domnului 2020